

KLUBÍČKO

Duben 2013

„Jen láska k bližním může rozšiřovat mé srdce.“ (Sv. Terezie z Lisieux)

Ahoj kamarádi,

začátek měsíce dubna rozveselily hned dvě významné události. Velikonoční pondělí, které následuje po největších křesťanských svátcích, které jsou spojeny s událostí utrpení, smrti a zmrtvýchvstání Ježíše Krista, bývá tradičně spojeno s pomlázkou, s nadílkou malovaných vajíček, a v některých krajích i s poléváním koledníků vodou. Více o těchto zvycích a o tradici malování kraslic najdete uvnitř tohoto vydání. Druhým veselým svátkem je apríl. Možná se vám podařilo letos někoho pořádně nachytat, ale víte jak tento legrační zvyk vlastně vznikl, a jaká je historie tohoto svátku? O tom všem se dozvíte v tomto Klubíčku.

Misijní činnost potřebuje velkou odvahu svých členů – misionářů. Proto, aby se jim jejich poslání dařilo uskutečňovat, potřebují především Boží požehnání a ochranu. Proto i misie mají několik svých patronů. K těm nejznámějším patří i sv. Terezie z Lisieux (někdy též sv. Terezie od Dítěte Ježíše). Dozvíte se několik zajímavostí o životě této světice, jejíž myšlenky a krátké meditace si můžete v tomto vydání nalistovat, a zkusit v nich objevit třeba odpovědi na své aktuální otázky.

V tomto měsíci jsme také slavnostně vyhlásili vítěze soutěže o „Nejhezčí misijní kasičku“, kterou najdete v kanceláři školy. Do této kasičky můžete vhodit svůj příspěvek na projekt PMDD s názvem „Misijní bonbónek“, který získáte tak, že si jednou za týden odřeknete svůj bonbónek, či jinou sladkost, která pro vás není nezbytná, a tento drobný penízek vhodíte právě do této Misijní kasičky. V dubnovém Klubíčku opět najdete také spoustu zábavy. Od oblíbených křížovek, přes hádanky, omalovánky či vtipy, až po nové informace z činnosti našeho Misijního klubka.

Apríl

Apríl je označení pro první dubnový den – 1.duben. Už od 16. století je apríl spojen s různými žertíky a drobnými zlomyslnostmi.

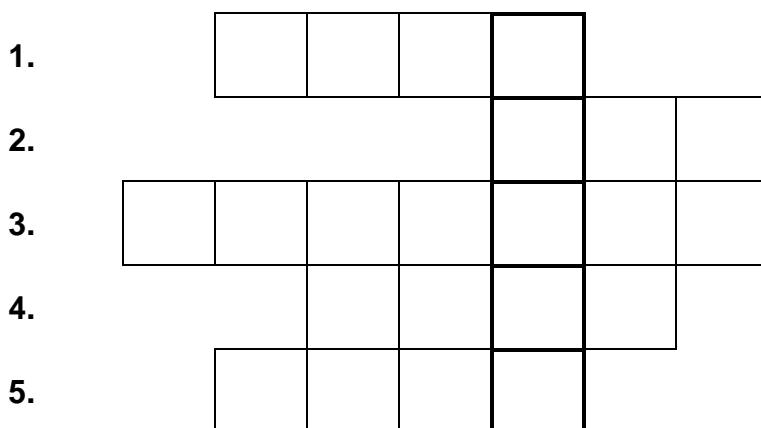
Apríl v Česku

Nejedná se o původní český svátek, ale přišel do **Česka** ze zahraničí a rychle zdomácněl. První písemná zmínka v Česku apríl zmiňuje v roce **1690** a zápis pochází od *Bartoloměje Chrystellia z Prahy*. V dřívějších dobách se jako oběti žertíků stávali známí a příbuzní, kterým se posílaly nápady na nákupy neexistujících věcí jako např. *ohýbák na cihly, bublinka do vodováhy, ...*

Badatelé se domnívají, že tradice svátku začala po reformě kalendáře, kterou nařídil Julius Caesar v roce 45 před Kristem. Kolem 20. Března začínaly slavnosti rovnodennosti, které vrcholily právě Novým rokem – tedy 1.dubnem, tedy dnem, kdy se lidé veselili a dávali si dárky.

Autorka článku: **Kiky**

HÁDANKOVÁ KŘÍŽOVKA

1. Běžím, běžím, nemám dech. Přitom ležím na zádech.
2. Kdo má vpředu dvě oči a vzadu ještě spoustu dalších ?
3. Maličké zvířátko je tahle čiperka, větvičku přeskočí, i když je nevelká.
4. Přišel k nám bílý kůň, zalehl nám celý dvůr.
5. Šedou srst má - vlk není, dlouhé uši má - zajíc není, kopytka má - kůň není.

Autor křížovky: **Honza**

A teď něco pro zasmání ...:

☺ "Řekni mi, Honzíku, kolik noh má blecha?"

"Propánajána, paní učitelko, vaše starosti bych chtěl mít."

☺ Lojza Novák říká tatínkovi: "Tati, dnes jsem se jako jediný hlásil!"

"Jo? A na co se paní učitelka ptala?"

"Kdo nemá domácí úkol..."

☺ Při hodině dějepisu: "Znáš jméno nějakého Slovana?" "Ano, prosím," odpovídá Pepíček. "Slovan Liberec, Slovan Bratislava."

☺ Babička vytýká vnučce, že chodí pozdě spát: "To já, když jsem byla velká jako ty, chodila jsem spát se slepicemi." "A jak jsi se babičko udržela na bidýlku?"

☺ V mateřské školce: "jak dělá pejsek, Honzíku?" "Haf." "Mařenko, jak dělá kočička?" "Mňau." "Jiříčku, jak dělá žabička?" "Kvák." "Totosi, jak dělá myš?" "Klik, paní učitelko."

☺ Tatínek se ptá Pepíčka: "Pepíčku chodíš rád do školy?" Pepíček se zamyslí a odpoví: "Ano, chodím rád do školy, i ze školy. Jen to mezi tím mě nebaví."

☺ Proč nosí koala mládě na zádech? S kočárkem by se ji na strom lezlo těžko.

☺ Sv. František jde se svými druhy horami. Je horko. Ostatní brblají, ale sv. František velebí Boha za dar slunce. Za chvíli se dostanou do stinných míst pokrytých sněhem. Mnichům začne být zima a zase brblají. Ale sv. František velebí Boha za dar chládku. V tom letí nad sv. Františkem pták. Uleví si a zasáhne přímo Františkovu hlavu. Všichni stichnou a čekají, co sv. František. A on řekne: "Díky Bože, že jsi nestvořil kravám křídla."

☺ Paní vychovatelka se snaží dát dítěti botičky. Po velikánské námaze mu je nandá, dítě se na ně podívá a říká: "My jsme ty botičky dali obráceně..." Paní vychovatelka mu je zase sundá, obuje mu je dobře a dítě povídá: "Ale to nejsou moje botičky..." Paní vychovatelka mu je zase sundá a dítě říká: "To jsou botičky mého brášky. Maminka říkala, že je teď budu nosit já..." Paní učitelka už je naštvaná, ale nedává to najevo, botičky dítěti zase nandá. Dítě si oblíkne bundu a paní učitelka se ho ptá: "Kde máš rukavičky?" Dítě odpoví: "Rukavičky, paní učitelko, mám schované v botičkách..."

Svatá Terezie z Lisieux

Narodila se 2.1.1873 ve Francii a zemřela 30.11.1897, ve 24 letech v Lisieux. Roku 1925 byla svatořečena a roku 1997 prohlášena za učitelku církve. Proč? Pro svoji "školu duchovního dětství". V patnácti letech vstoupila do kláštera karmelitek, a i když často zažívala nepochopení i odsuzování, uměla se radovat. Jak? Kdo pozná její myšlenky možná porozumí.

Myšlenky svaté Terezie z Lisieux

☼ Přemýšlela jsem, proč všichni lidé nedostávají stejné milosti. Ježíš mne poučil. I v přírodě je mnoho květin a všechny jsou krásné-nádherná růže, bílá lilie, skromná fialka, prostá sedmikráska... . Kdyby všechny květiny chtěly být růžemi, příroda by přišla o jarní krásu nebo luční kvítí. Stejně tak i lidé jsou květinami pro Boha-velcí světcí jako lilie a růže, jiní jako sedmikrásky či fialky, které Boha těší. Naším úkolem tedy je, co nejlíp využít nejrůznějších darů a nadání, které máme, a být tím, čím nás Bůh chce mít.

☼ Radost není v tom, co máme, ale v hloubi duše. Můžeme ji mít zrovna tak ve vězení, jako v paláci.

☼ Modlitba má velikou moc! Je jako královna, která má kdykoli volný přístup ke králi a může od něj dostat všechno, o co poprosí.

☼ Je potřeba zasévat kolem sebe dobro a nedělat si starosti, jestli vzejde. Na nás je práce, na Ježíši úspěch.

☼ Není dobré chtít poučovat druhé, i když máš pravdu. Ty nejsi zodpovědná za chování druhých a tvým úkolem není být soudcem, ale andělem pokoje.

☼ Jestliže máš dobrou vůli, dovede tě do ráje. Zlý duch má největší zlost, když vidí dobrou vůli. Ona je jako věrný pes, který nás ochrání před vším nebezpečím.

☼ Když jsi na někoho rozzlobená, najdeš znovu pokoj, když se za toho člověka budeš modlit a poprosíš Boha, aby jej odměnil za to, že ti způsobil utrpení.

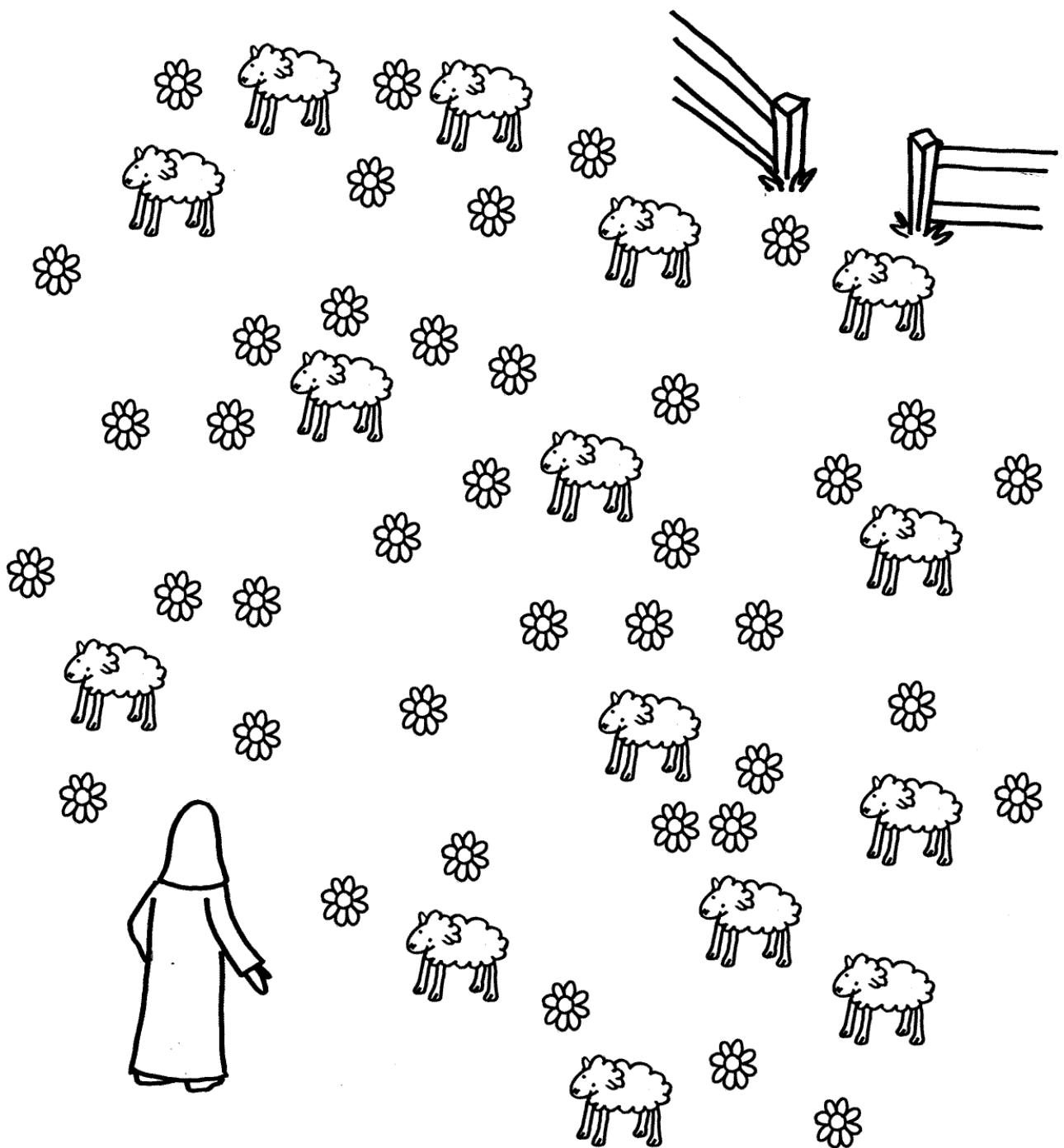
☼ Děti se nesnaží být první, ale jsou hodné proto, aby měli rodiče radost. Ani my nemusíme usilovat o svatost, ale o to, dělat radost Bohu.

☼ I kdybych měla na svědomí všechny hříchy, které lze spáchat, šla bych se zkroušeným srdcem vrhnout se Ježíšovi do náruče, protože vím, jak vroucně miluje marnotratné dítě, které se k němu navrácí.

Svatí, které známe, vůbec nemusí být ti největší. Stejně posuzujeme i hvězdy podle jejich vzdálenosti, ale jejich skutečnou krásu zná jen Bůh. Ty, které se nám zdají nepatrné nebo je vůbec nevidíme, mohou být mnohem krásnější než ty, kterým říkáme superstar.

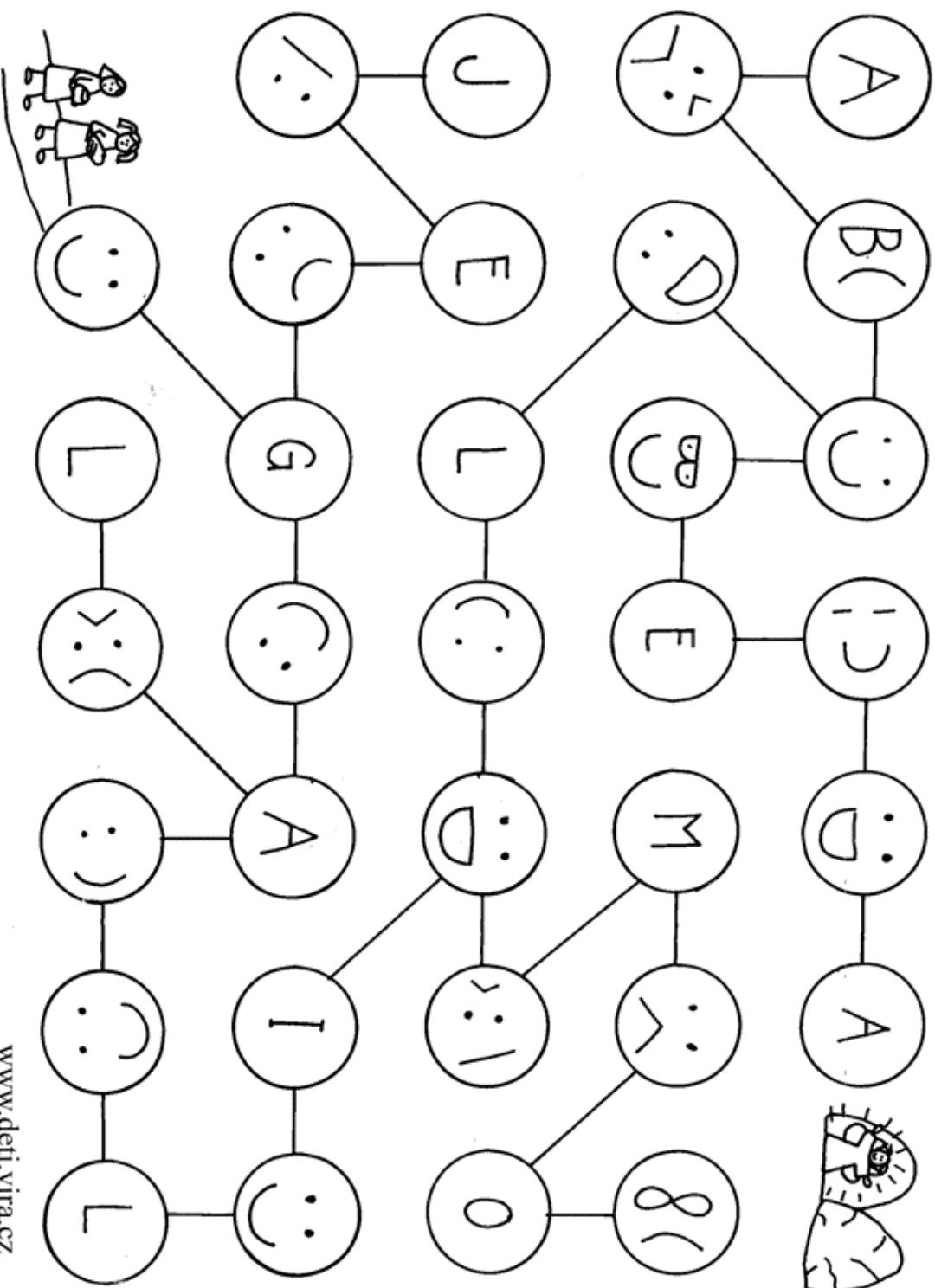

Autorka článku: Judit.

Pomoz pastýřovi shromáždit všechny ovečky a dovést je do bezpečí. Začni u Ježíše a postupně spoj VŠECHNY ovečky tak, aby čára končila ve vchodu do ohrádky. Dej ale dobrý pozor, aby se tvoje tužka cestou nedotkla žádné kytičky.

Po Ježíšově vzkříšení řekl anděl ženám, které přišly ke hrobu, aby vzkázaly učedníkům, že se Ježíš s nimi chce setkat. Když spojiš všechny veselé smajlíky, dozvíš se, jak se jmenovalo místo, kde se jim Ježíš po svém zmrtvýchvstání zjevoval.

Tradice zdobení velikonočních vajíček

Vajíčko samo nese pochopitelnou symboliku rodícího se života, znak přicházejícího jara. Jako dárek musí být vajíčko plné a omalované. Tradiční a nejvýmluvnější je červená - krásná barva, barva života. Odtud též obecně užívaný název pro malované vejce - kraslice.

Na kraslicích rozeznáváme řadu zdobných technik, barevností a vzorů, které se liší krajově i dobou.

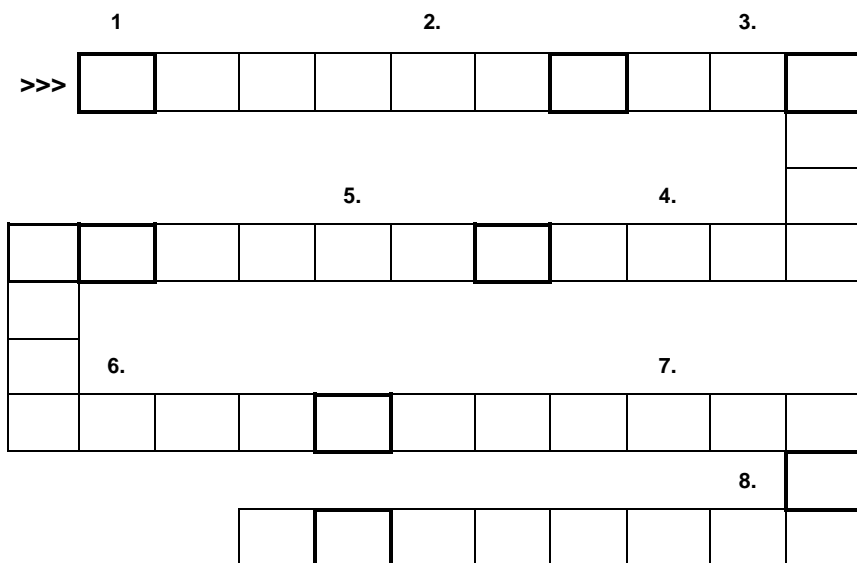
Nejvíce rozšířená a zřejmě i nejstarší je technika zdobení voskem, aplikovaná jako barevná batika. Klasické červené kraslice zdobené jednoduše vyrytým bílým vzorem se v čistém stylu zachovaly hlavně v jižní a západní oblasti Čech, například na Chodsku. Širší barevná škála s podobným vzorováním je obvyklá na tradičních kraslicích z jižních a jihovýchodních Čech, kde se výstižně nazývají straky.

Nejstarší česká vajíčka, pocházející ze sběrů před sto léty, většinou postrádají vytříbený ornament, za to na nich najdeme různé veršičky, dobová rámování snítkami konvalinek a různých realisticky pojatých kvítků se začleněním připomenutých postav světských i náboženských.

Kraslice jsou tak zajímavým a u nás obzvláště vytříbeným projevem lidového umění, že se již v počátku našeho století staly nejen krajovou chloubou, ale i objektem sběratelů a samozřejmě i artiklem trhu. Pro účel prodeje se původně plná vajíčka z praktických důvodů začala vyfukovat a v této formě je většina dnešních lidí chápána jako tradiční.

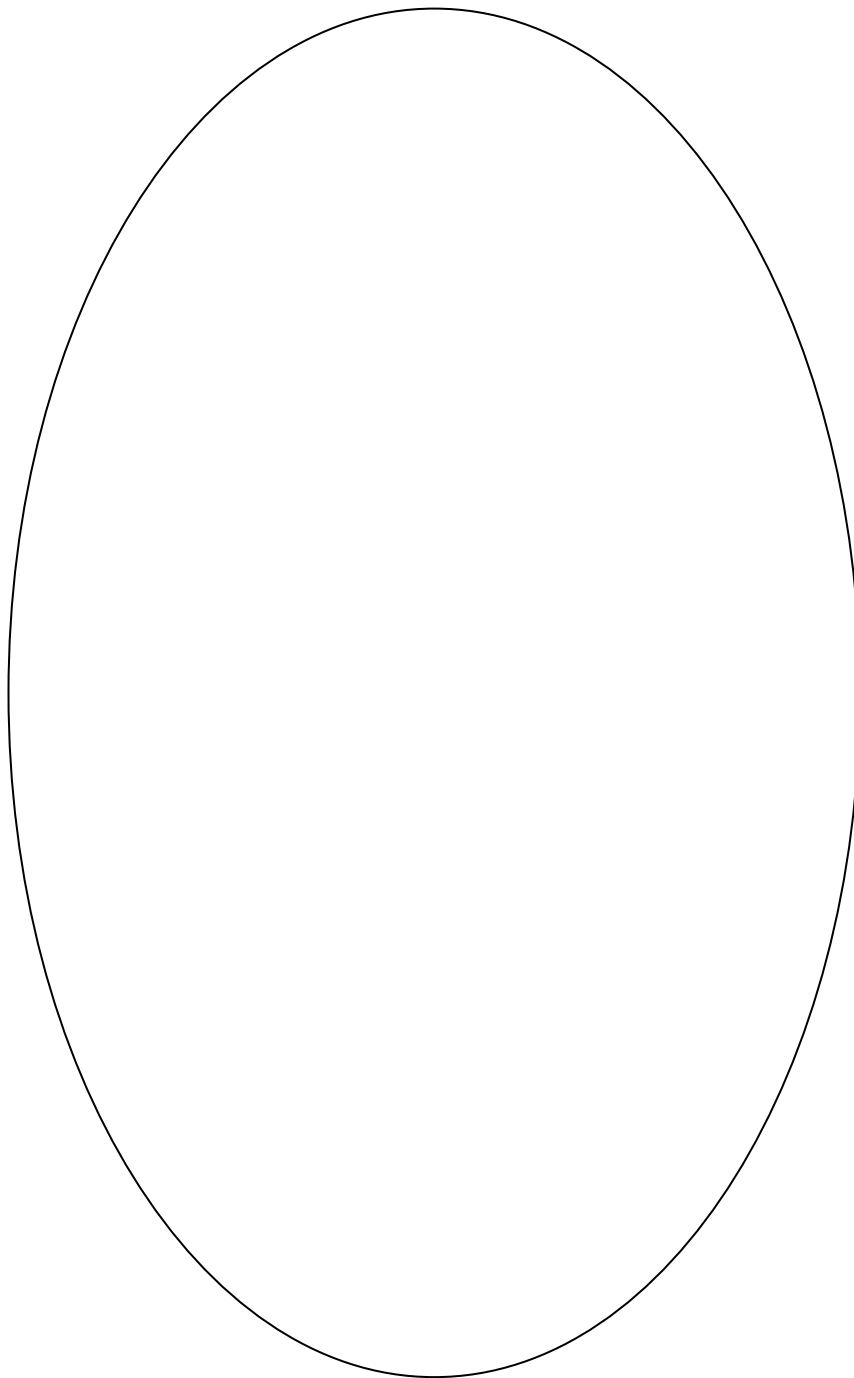
(Zdroj: www.vira.cz, převzato z knihy „Velikonoce – soubor různých textů“).

K Ř Í Ž O V K A

1. Mládě slepice
2. Roční období
3. Velikonoční svíčka
4. "Dieta" na Velký pátek
5. Pletenec z vrbového proutí
6. Větvičky z Jívy
7. Malují se na Velikonoce
8. Čokoládová figurka na Velikonoce

Namaluj kraslici podle své vlastní fantazie...:

Jestli se chceš pochlubit se svým výtvořem i ostatním, vystřihni svojí originální kraslici a vhod' svůj obrázek do Misijní kasičky v kanceláři školy. Výherce, který namaluje nejhezčí kraslici dostane malý misijní dárek.

Misišní batůžek

Jarní sluníčko nás zve do přírody, jenomže počasí je stále „aprílové“. Abychom se když prší doma nenudili, anebo když bude hezky, mohli na procházce rozkvetlou krajinou zahrát nějakou hru, časopis Klubíčko vám nyní přináší několik návodů na aktivity a hry, u kterých se můžete se svými kamarády dobře pobavit a zároveň se něco dozvědět. Tato hra je inspirována životem apoštola, který přijal jméno Pavel.

A kdo to vůbec sv. apoštol Pavel byl?

Na to nám odpovídá knížka „**Bůh mluví ke svým dětem**“, kterou možná někteří z vás znáte z hodin Náboženství. Pro ty, kteří ji nemají k dispozici, nyní přinášíme alespoň krátkou ukázkou:

Pavel byl zbožný Žid. Vyznal se ve svatých písmech a byl přesvědčen, že Ježíš nemůže být Spasitel, nýbrž že národ jen zavádí. Proto šel Pavel od jednoho města k druhému, aby ty, kteří vyznávali Ježíše, od jejich víry odvrátil nebo aby je potrestal. Když jel do Damašku, aby tam vyslídil křesťany a zajaté je přivedl do Jeruzaléma, zažil něco, co jeho život zcela změnilo. Ozářilo jej světlo z nebe. Padl k zemi a uslyšel hlas: „Proč mě pronásleduješ?“

Pavel nevěděl, co se stalo. Zeptal se: „Kdo jsi, Pane?“ A uslyšel odpověď: „Jsem Ježíš, kterého pronásleduješ. Avšak nyní vstaň! Jdi do města. Tam se dozvíš, co máš dělat.“ Pavel šel do Damašku. Tam se setkal s Ananiášem, Ježíšovým učedníkem. Ananiáš nechtěl věřit, že se Pavel setkal s Pánem, a že se z něj stal učedník. Avšak Pán mu řekl: „Vyvolil jsem Pavla. Ať se stará, aby mé jméno poznaly všechny národy.“ Pak přijal Ananiáš Pavla do své církevní obce.

Od té chvíle už nebyl Pavel pronásledovatel, nýbrž hlasatel Krista. V Damašku a ostatních městech hlásal Ježíše Krista jako Spasitele. Stal se pocestným kazatelem, mluvil v židovských modlitebnách. Zakládal křesťanské obce. Hlásal, že Židé a Řekové, lidé ze všech národu země patří k novému Božímu lidu.

(Zdroj: <http://deti.vira.cz/Bible-pro-deti/Novy-zakon/Pavel-apostol-narodu>. převzato z knihy „Bůh mluví ke svým dětem“).

Celý tento příběh si můžeš znovu zopakovat pomocí následujících aktivit a her:

1) **Začátek příběhu: PAVEL SE DOZVÍDÁ JEN NEJASNÉ INFORMACE O JAKÝCHSI KŘESŤANECH.**

Portrét na povel

Pomůcky: čtvrtky na kreslení, fixy, pastelky apod.

Hra: Vedoucí diktuje svému družstvu fyzické rysy nějaké postavy. Ostatní dle návodu malují. Např.: je to muž, má plnovous, krátké vlasy, velké brýle, apod. Některé družstvo maluje muže, jiné ženu, další chlapce, jiné děvče. Hotová díla se zavěšují na provázek do společné místnosti a tvoří s námi společenství.

2) PAVEL NA CESTĚ DO DAMAŠKU OSLEPL.

Cesta poslepu

Co k tomu potřebujeme: šátek.

Hra: Vytvoříme dvojice. Jeden představuje sv. Pavla, druhý vojáka, který jej vede. Sv. Pavel má zavázané oči a je veden přírodním terénem k cíli cesty. Vodí jej tak dlouho, dokud nepotkají vedoucího (Ananiáše). Ten na „Pavla“ položí ruce a sejme mu šátek z očí.

3) KDYŽ PAVEL UVĚŘIL, SEZNÁMIL SE S MNOHA NOVÝMI LIDMI.

Rýmy na jména

Co k tomu potřebujeme: papír, psací a kreslicí potřeby.

Hra: Všichni účastníci plavby hledají rýmy na vlastní jména, které je nějak charakterizují. Rýmy se píší na menší čtvrtky, které si každý vyzdobí, a pak zavěsí do společné místnosti.

4) PAVEL HLEDÁ KŘEŠŤANY, ABY MU VYPRÁVĚLI NĚCO VÍCE O JEŽÍŠI KRISTU, V KTERÉHO UVĚŘIL.

Zatoulané pexeso

Co k tomu potřebujeme: rozstříhané kartičky pexesa.

Hra: V lese nebo na louce rozmístíme třikrát více párů pexesa než je hráčů. Úkolem je najít co nejvíce dvojic. Jeden hráč může mít v ruce jen jednu kartičku, ke které hledá dvojici. Hotovou dvojici ihned odnáší svému vedoucímu.

Hodnocení: Vyhrává družstvo, které najde nejvíce dvojic.

5) MEZI LIDMI, SE KTERÝMI SE PAVEL SEZNAMUJE JSOU I APOŠTOLOVÉ, KTERÍ ČASTO VYPLOUVAJÍ LOVIT RYBY.

Výroba sítě

Co k tomu potřebujeme: Vlna, šňůrky, provázky apod.

Vyrábění: Rozdělíme se do družstev, ve kterých vyrobí každé družstvo „svojí síť“ z bavlny či provázku. Může nám posloužit např. jako nástěnka na obrázky.

Hodnocení: Kdo za předem stanovený časový úsek udělá lepší síť.

(Zdroj: www.missio.cz)

➤ SOUTĚŽ O NEJORIGINALNĚJŠÍ NÁPAD

Naše školní Misijní klubko se letos zapojí do projektu „Radost a naděje pro každého“. Jeho cílem je uspořádat sbírku, či jinou charitativní akci a výtěžek z ní věnovat nějaké dobročinné či neziskové organizaci. V našem případě se bude konat sbírka (přesný termín bude upřesněn na plakátcích), při které si budete moci zakoupit nějakou maličkost a přispět tak na potřeby Dětského domova Boršov nad Vltavou. Vybranou částku předají členové Misijního klubka vedení DD společně s nějakým upomínkovým předmětem. Může to být např. tričko, tužka, obrázek či cokoli jiného, na kterém bude namalováno (či otištěno) logo našeho Misijního klubka.

A to bude váš úkol:

NAKRESLETE ORIGINALNÍ VZOR, ČI NÁPIS, KTERÝ BY MOHL BÝT NA TOMTO PŘEDMĚTU A SVÉ NÁPADY A NÁVRHY PROSÍME ODEVZDEJTE NEJPOZDĚJI DO 15. KVĚTNA SVÝM PANÍM UČITELKÁM TŘÍDNÍM.

Výherce obdrží malý misijní dárek.

Děkujeme za vaši pomoc, Klubíci 😊.

V příštím čísle najdete:

- Rozhovor se zajímavou osobností
- Představíme vám další z projektů PMDD
- Jarní říkanky, vtipy a hádanky pro nejmenší
- A mnoho dalších zajímavostí, nápadů, obrázků a fotek ze světa misií.

Na přípravě tohoto čísla se podíleli:

Anička, Bětka, Judit, Miša, Honza, Maky, Kiky a Terka.

Odpovědný redaktor: Veronika Iňová.

Tisk: CZŠ, Rudolfovská 23 v Č. Budějovicích.

Kontaktní adresa: klubicko.czs@seznam.cz.